

Глава III.

Планътъ на сердаря.

Още отъ самото начало, ние трѣбва да признаемъ допустнатата непростителна грѣшка: раздроблението по дивизии! Армейския корпусъ, който е станалъ въ наше врѣме «голѣма тактическа даже и стратегическа» единица, у насъ не съществуваше! Нашата армия приличаше на единъ грамаденъ ескадрененъ броненосецъ отъ първи класъ, неспособенъ да се движи въ буря, и изхвърляющъ отъ себе си дивизии, които, подобно на торпильоритѣ, изчезваха една слѣдъ друга въ океана на рускитѣ императорски войски, оставяйки слѣдъ себе си бързо затикающи се дупки.

Нѣкои автори твърдятъ, че сердаря е прѣдчувствувалъ настѣплението на руситѣ прѣзъ Свищовъ къмъ Търново и е разположилъ войскитѣ си така, щото тѣ да могатъ да безпокоятъ и двата неприятелски фланга; обаче, изучването на фактитѣ ни показва, че подобна мисль никога не е идвала въ главата на стария главнокомандующъ. Освѣнъ явившия се отъ къмъ Видинъ Османъ-паша съ 15000 души, други войски на западъ отъ Янтра и Осма почти нѣмаше.

Приписваемата на сердаря идея за разположението на армията по такъвъ начинъ, щото да се заплашватъ и двата фланга на противника, е въ съвършенно противорѣчие съ неговитѣ намѣрения да привлече цѣлата руска армия въ четирижгълника Силистра—Русчукъ—